انجمن مرمت بناهای تاریخی دامنه‌ی شمالی برای نخستین بار از بیرون‌ریزی آب باران جلوگیری کرد

گزارش از: مهتاب رستمی

دامنه‌ی شمالی کوه‌پایه‌ی سنگ‌بست سال‌ها بیش از هر بخش دیگر شهر زیر فشار آب باران بود. شیب تند، خاک سست و نبود کانال درست باعث می‌شد با هر بارش، آب و گل از بالای کوه به کوچه‌ها و حیاط خانه‌های قدیمی سرازیر شود. انجمن مرمت بناهای تاریخی دامنه‌ی شمالی از سال ۱۳۹۶ کار خود را با هدف جلوگیری از همین آسیب آغاز کرد.

در این طرح ۲۳ خانه، یک حمام قدیمی و بخشی از دیوار حیاط مدرسه‌ی قدیم مرمت شده‌اند. پیش از شروع کار، تیم مرمت ۱۸ هزار و ۴۰۰ متر مربع سطح بیرونی بناها را بررسی کرد و نقشه‌ی دقیقی از ترک‌ها، درزهای باز و محل‌هایی که آب در آن‌ها جمع می‌شد تهیه کرد. بعد از آن، کار از بالاترین نقطه‌ی دامنه آغاز شد تا آب از همان ابتدا مهار شود.

مهم‌ترین بخش طرح، ساخت ۳ کیلومتر کانال سنگی برای هدایت آب باران به مسیل اصلی پایین‌دست بود. این کانال‌ها در فاصله‌های معین به حوضچه‌های رسوب‌گیر می‌ریزند تا گل و شن همراه آب در آن‌ها ته‌نشین شود. همچنین ۱۲۰ جوی کوچک در کف کوچه‌های پرشیب کنار خانه‌ها کنده شد تا آب سریع‌تر از حیاط‌ها خارج شود. برای جلوگیری از فرسایش، کف این جوی‌ها با سنگ‌فرش کم‌عمق پوشیده شد.

در بخش‌هایی که شیب زمین بیش از حد تند بود، گروه مرمت ۴۲ پله‌ی کوتاه ساخت تا عابران پیاده بتوانند بدون لیز خوردن از مسیر عبور کنند. برای حفظ ظاهر بافت قدیمی، سنگ‌های ریخته‌شده از دیوارها دوباره در همان محل‌ها چیده شدند و تنها جای کمی ملات تازه به کار رفت. به گفته‌ی مسئولان، این کار باعث شد بسیاری از اهالی محله نیز با علاقه‌ی بیشتری از بناهای خود مراقبت کنند.

گفت‌وگو از: نسرین وطن‌دوست

خبرنگار چراغ کوه‌پایه‌ها: در ابتدا برخی اهالی فکر می‌کردند این کانال‌ها فقط هزینه‌ی اضافی برای شهرداری است. چطور توانستید آن‌ها را با خود همراه کنید؟

مهندس کامران یزدان‌پناه: درست است که در هفته‌های اول با مقاومت کوچکی روبه‌رو شدیم. بسیاری فکر می‌کردند ما می‌خواهیم کف حیاط‌هایشان را عوض کنیم. برای همین جلسه‌های حضوری زیادی برگزار کردیم و نقشه‌ها را روی دیوار قهوه‌خانه‌ی محله پهن کردیم تا همه ببینند آب از کجا می‌آید و کجا می‌رود. وقتی مردم مسیر را فهمیدند، خودشان پیشنهاد دادند که کدام نقطه باید کمی عمیق‌تر شود.

چراغ کوه‌پایه‌ها: بیشتر خانه‌های این محله قدیمی‌اند و بسیاری از آن‌ها ترک‌های کهنه دارند. آیا کار شما به آن‌ها آسیب نمی‌زند؟

یزدان‌پناه: برعکس، کار ما دقیقاً برای جلوگیری از آسیب بیشتر است. ترک‌ها معمولاً وقتی بزرگ می‌شوند که آب از بیرون وارد دیوار شود و خاک پشت دیوار را خیس کند. وقتی آب را از مسیر درست دور کنیم، دیوار خشک می‌ماند و ترک‌ها دیگر گسترش پیدا نمی‌کنند. ما هیچ ترکی را با گچ یا سیمان نپوشاندیم، چون این کار فقط مشکل را پنهان می‌کند.

چراغ کوه‌پایه‌ها: برای نگهداری این کانال‌ها بعد از پایان کار چه کسی مسئول است؟

یزدان‌پناه: ما یک گروه ۱۲ نفره از اهالی محله آموزش داده‌ایم که هر بهار و پاییز کانال‌ها را تمیز کنند. شهرداری هم قول داده است هزینه‌ی این کار را در بودجه‌ی سال آینده جدا کند. ما همچنین یک دفترچه‌ی ساده نوشته‌ایم که چه زمانی باید سراغ هر بخش برویم. اگر همه‌ی این‌ها رعایت شود، این طرح دست‌کم ۲۰ سال دوام می‌آورد.

چراغ کوه‌پایه‌ها: و در پایان، اگر بخواهید در یک جمله از این طرح بگویید، چه می‌گویید؟

یزدان‌پناه: این طرح نشان داد که گاهی برای حفظ یک خانه، باید اول از آب باران دور نگهش داشت.

مهندس کامران یزدان‌پناه در حال بررسی نقشه‌ی مسیر کانال‌های آب باران در حیاط یکی از خانه‌های محله‌ی سنگ‌بست

جشنواره‌ی انار سرخ‌دشت امسال ۱۲ هزار بازدیدکننده داشت

جشنواره‌ی انار سرخ‌دشت که از ۱۵ تا ۱۸ مهر در باغ‌های اطراف روستای سرخ‌دشت برگزار شد، امسال با ۱۲ هزار بازدیدکننده روبه‌رو بود. این رقم نسبت به دوره‌ی قبل حدود ۲۰ درصد افزایش داشته است. برگزارکنندگان می‌گویند بیشتر بازدیدکنندگان از شهرهای نزدیک آمده بودند و برخی نیز برای نخستین بار به منطقه سفر کرده بودند.

در این جشنواره ۱۴۰ باغدار محلی غرفه‌های خود را برپا کرده بودند و انار، رب، آب‌میوه و عسل طبیعی عرضه می‌شد. به گفته‌ی برگزارکنندگان، فروش مستقیم باغداران در این چند روز به بیش از ۹ میلیارد تومان رسیده است. بسیاری از باغداران می‌گویند این فروش برای آنها اهمیت زیادی دارد، چون بخش بزرگی از درآمد سالانه‌ی خانوارهای منطقه به همین چند روز برداشت گره خورده است.

برگزارکنندگان می‌گویند یکی از دلایل اصلی رشد جشنواره، بهبود راه‌های دسترسی و افزایش تعداد اتوبوس‌های رفت‌وبرگشت از شهرهای اطراف بوده است. همچنین ۳۵ دستگاه اتوبوس ویژه از مبدأ سرخ‌دشت و شهرهای نزدیک برای بازدیدکنندگان در نظر گرفته شده بود. با این حال، برخی اهالی روستا از ترافیک سنگین در روزهای اوج شکایت داشتند و خواستار افزایش تعداد پارکینگ‌های موقت شدند.

در حاشیه‌ی جشنواره، مسابقه‌ی بزرگ‌ترین انار نیز برگزار شد که وزن بزرگ‌ترین انار ارسالی به ۱ کیلو و ۱۲۰ گرم رسید. صاحب این انار، باغدار ۶۲ ساله‌ای از روستای بالادشت است که گفت نهال این درخت را پدرش کاشته است. او گفت: «هر سال فکر می‌کنم دیگر میوه‌ای نمی‌دهد، اما همین درخت هنوز بهترین انار باغ ماست.» داوران مسابقه ویژگی‌هایی مانند رنگ پوست، یکنواختی دانه‌ها و نبود ترک را در انتخاب برنده مهم دانستند.

گزارش از: نسرین وطن‌دوست

خبرنگار چراغ کوه‌پایه‌ها: برای بسیاری از باغداران، فروش امسال چگونه بود؟

مهندس کامران یزدان‌پناه: فروش امسال برای بسیاری از باغداران بهتر از انتظار بود، به‌ویژه برای کسانی که باغ‌هایشان نزدیک جاده‌ها است. اما برای باغداران کوچک‌تر که محصولشان کمتر است، هنوز مشکلات زیادی وجود دارد. آنها به بازار مناسب برای فروش دسترسی ندارند و بخش بزرگی از سود به دست واسطه‌ها می‌رود.

خبرنگار چراغ کوه‌پایه‌ها: آیا برای کمک به این باغداران برنامه‌ای دارید؟

یزدان‌پناه: بله، ما قصد داریم یک تعاونی کوچک راه بیندازیم تا باغداران بتوانند محصولشان را با هم بفروشند و قیمت بهتری بگیرند. همچنین قرار است یک کارگاه کوچک برای تولید رب و آب‌میوه در روستا ساخته شود تا بخشی از میوه‌ها فرآوری شود و ضرر کمتری به باغداران برسد.

خبرنگار چراغ کوه‌پایه‌ها: و برنامه‌ی جشنواره برای سال آینده چیست؟

یزدان‌پناه: امسال متوجه شدیم که بسیاری از بازدیدکنندگان دوست دارند بیشتر در روستا بمانند و از طبیعت و چشمه‌های اطراف دیدن کنند. برای همین سال آینده یک روز بیشتر برگزار می‌شود و چند مسیر پیاده‌روی کوتاه هم برای بازدیدکنندگان مشخص می‌کنیم.

گفت‌وگو از: نسرین وطن‌دوست

پیشرفت ۴۰ درصدی در ساخت پل معلق روستای کهنه‌ده

گزارش از: مهتاب رستمی

ساخت پل معلق روستای کهنه‌ده که ۱۲۰ متر طول دارد، از ابتدای مهر به مرحله‌ی تازه‌ای رسیده است. تا کنون ۴۰ درصد کار انجام شده و پیش‌بینی می‌شود عملیات تا پایان اسفند به پایان برسد. این پل قرار است دو بخش جدا از هم روستا را به یکدیگر وصل کند. تاکنون مسیر عبور از رودخانه‌ی کهنه‌ده فقط با قایق‌های کوچک ممکن بود.

مهندس ناظر طرح، سیمین فرهادی، گفت که ستون‌های اصلی پل از بتن مسلح ساخته می‌شوند و کابل‌های فولادی نیز از کارخانه‌ای در شهر نارین‌کوه تهیه شده است. او افزود که کار در روزهای بارانی به‌دلیل لغزندگی مسیر و بالا آمدن آب رودخانه متوقف می‌شود. به گفته‌ی او، تاکنون ۱۸ هزار و ۴۰۰ متر مربع سطح بیرونی بناها را بررسی کرد و نقشه‌ی دقیقی از ترک‌ها، درزهای باز و محل‌هایی که آب در آن‌ها جمع می‌شد تهیه کرد. بعد از آن، کار از بالاترین نقطه‌ی دامنه آغاز شد تا آب از همان ابتدا مهار شود.

مهم‌ترین بخش طرح، ساخت ۳ کیلومتر کانال سنگی برای هدایت آب باران به مسیل اصلی پایین‌دست بود. این کانال‌ها در فاصله‌های معین به حوضچه‌های رسوب‌گیر می‌ریزند تا گل و شن همراه آب در آن‌ها ته‌نشین شود. همچنین ۱۲۰ جوی کوچک در کف کوچه‌های پرشیب کنار خانه‌ها کنده شد تا آب سریع‌تر از حیاط‌ها خارج شود. برای جلوگیری از فرسایش، کف این جوی‌ها با سنگ‌فرش کم‌عمق پوشیده شد.

در بخش‌هایی که شیب زمین بیش از حد تند بود، گروه مرمت ۴۲ پله‌ی کوتاه ساخت تا عابران پیاده بتوانند بدون لیز خوردن از مسیر عبور کنند. برای حفظ ظاهر بافت قدیمی، سنگ‌های ریخته‌شده از دیوارها دوباره در همان محل‌ها چیده شدند و تنها جای کمی ملات تازه به کار رفت. به گفته‌ی مسئولان، این کار باعث شد بسیاری از اهالی محله نیز با علاقه‌ی بیشتری از بناهای خود مراقبت کنند.

گفت‌وگو از: نسرین وطن‌دوست

خبرنگار چراغ کوه‌پایه‌ها: در ابتدا برخی اهالی فکر می‌کردند این کانال‌ها فقط هزینه‌ی اضافی برای شهرداری است. چطور توانستید آن‌ها را با خود همراه کنید؟

مهندس کامران یزدان‌پناه: درست است که در هفته‌های اول با مقاومت کوچکی روبه‌رو شدیم. بسیاری فکر می‌کردند ما می‌خواهیم کف حیاط‌هایشان را عوض کنیم. برای همین جلسه‌های حضوری زیادی برگزار کردیم و نقشه‌ها را روی دیوار قهوه‌خانه‌ی محله پهن کردیم تا همه ببینند آب از کجا می‌آید و کجا می‌رود. وقتی مردم مسیر را فهمیدند، خودشان پیشنهاد دادند که کدام نقطه باید کمی عمیق‌تر شود.

چراغ کوه‌پایه‌ها: بیشتر خانه‌های این محله قدیمی‌اند و بسیاری از آن‌ها ترک‌های کهنه دارند. آیا کار شما به آن‌ها آسیب نمی‌زند؟

یزدان‌پناه: برعکس، کار ما دقیقاً برای جلوگیری از آسیب بیشتر است. ترک‌ها معمولاً وقتی بزرگ می‌شوند که آب از بیرون وارد دیوار شود و خاک پشت دیوار را خیس کند. وقتی آب را از مسیر درست دور کنیم، دیوار خشک می‌ماند و ترک‌ها دیگر گسترش پیدا نمی‌کنند. ما هیچ ترکی را با گچ یا سیمان نپوشاندیم، چون این کار فقط مشکل را پنهان می‌کند.

چراغ کوه‌پایه‌ها: برای نگهداری این کانال‌ها بعد از پایان کار چه کسی مسئول است؟

یزدان‌پناه: ما یک گروه ۱۲ نفره از اهالی محله آموزش داده‌ایم که هر بهار و پاییز کانال‌ها را تمیز کنند. شهرداری هم قول داده است هزینه‌ی این کار را در بودجه‌ی سال آینده جدا کند. ما همچنین یک دفترچه‌ی ساده نوشته‌ایم که چه زمانی باید سراغ هر بخش برویم. اگر همه‌ی این‌ها رعایت شود، این طرح دست‌کم ۲۰ سال دوام می‌آورد.

چراغ کوه‌پایه‌ها: و در پایان، اگر بخواهید در یک جمله از این طرح بگویید، چه می‌گویید؟

یزدان‌پناه: این طرح نشان داد که گاهی برای حفظ یک خانه، باید اول از آب باران دور نگهش داشت.

مهندس کامران یزدان‌پناه در حال بررسی نقشه‌ی مسیر کانال‌های آب باران در حیاط یکی از خانه‌های محله‌ی سنگ‌بست

انجمن مرمت بناهای تاریخی دامنه‌ی شمالی برای نخستین بار از بیرون‌ریزی آب باران جلوگیری کرد

گزارش از: مهتاب رستمی

دامنه‌ی شمالی کوه‌پایه‌ی سنگ‌بست سال‌ها بیش از هر بخش دیگر شهر زیر فشار آب باران بود. شیب تند، خاک سست و نبود کانال درست باعث می‌شد با هر بارش، آب و گل از بالای کوه به کوچه‌ها و حیاط خانه‌های قدیمی سرازیر شود. انجمن مرمت بناهای تاریخی دامنه‌ی شمالی از سال ۱۳۹۶ کار خود را با هدف جلوگیری از همین آسیب آغاز کرد.

در این طرح ۲۳ خانه، یک حمام قدیمی و بخشی از دیوار حیاط مدرسه‌ی قدیم مرمت شده‌اند. پیش از شروع کار، تیم مرمت ۱۸ هزار و ۴۰۰ متر مربع سطح بیرونی بناها را بررسی کرد و نقشه‌ی دقیقی از ترک‌ها، درزهای باز و محل‌هایی که آب در آن‌ها جمع می‌شد تهیه کرد. بعد از آن، کار از بالاترین نقطه‌ی دامنه آغاز شد تا آب از همان ابتدا مهار شود.

مهم‌ترین بخش طرح، ساخت ۳ کیلومتر کانال سنگی برای هدایت آب باران به مسیل اصلی پایین‌دست بود. این کانال‌ها در فاصله‌های معین به حوضچه‌های رسوب‌گیر می‌ریزند تا گل و شن همراه آب در آن‌ها ته‌نشین شود. همچنین ۱۲۰ جوی کوچک در کف کوچه‌های پرشیب کنار خانه‌ها کنده شد تا آب سریع‌تر از حیاط‌ها خارج شود. برای جلوگیری از فرسایش، کف این جوی‌ها با سنگ‌فرش کم‌عمق پوشیده شد.

در بخش‌هایی که شیب زمین بیش از حد تند بود، گروه مرمت ۴۲ پله‌ی کوتاه ساخت تا عابران پیاده بتوانند بدون لیز خوردن از مسیر عبور کنند. برای حفظ ظاهر بافت قدیمی، سنگ‌های ریخته‌شده از دیوارها دوباره در همان محل‌ها چیده شدند و تنها جای کمی ملات تازه به کار رفت. به گفته‌ی مسئولان، این کار باعث شد بسیاری از اهالی محله نیز با علاقه‌ی بیشتری از بناهای خود مراقبت کنند.

گفت‌وگو از: نسرین وطن‌دوست

خبرنگار چراغ کوه‌پایه‌ها: در ابتدا برخی اهالی فکر می‌کردند این کانال‌ها فقط هزینه‌ی اضافی برای شهرداری است. چطور توانستید آن‌ها را با خود همراه کنید؟

مهندس کامران یزدان‌پناه: درست است که در هفته‌های اول با مقاومت کوچکی روبه‌رو شدیم. بسیاری فکر می‌کردند ما می‌خواهیم کف حیاط‌هایشان را عوض کنیم. برای همین جلسه‌های حضوری زیادی برگزار کردیم و نقشه‌ها را روی دیوار قهوه‌خانه‌ی محله پهن کردیم تا همه ببینند آب از کجا می‌آید و کجا می‌رود. وقتی مردم مسیر را فهمیدند، خودشان پیشنهاد دادند که کدام نقطه باید کمی عمیق‌تر شود.

چراغ کوه‌پایه‌ها: بیشتر خانه‌های این محله قدیمی‌اند و بسیاری از آن‌ها ترک‌های کهنه دارند. آیا کار شما به آن‌ها آسیب نمی‌زند؟

یزدان‌پناه: برعکس، کار ما دقیقاً برای جلوگیری از آسیب بیشتر است. ترک‌ها معمولاً وقتی بزرگ می‌شوند که آب از بیرون وارد دیوار شود و خاک پشت دیوار را خیس کند. وقتی آب را از مسیر درست دور کنیم، دیوار خشک می‌ماند و ترک‌ها دیگر گسترش پیدا نمی‌کنند. ما هیچ ترکی را با گچ یا سیمان نپوشاندیم، چون این کار فقط مشکل را پنهان می‌کند.

چراغ کوه‌پایه‌ها: برای نگهداری این کانال‌ها بعد از پایان کار چه کسی مسئول است؟

یزدان‌پناه: ما یک گروه ۱۲ نفره از اهالی محله آموزش داده‌ایم که هر بهار و پاییز کانال‌ها را تمیز کنند. شهرداری هم قول داده است هزینه‌ی این کار را در بودجه‌ی سال آینده جدا کند. ما همچنین یک دفترچه‌ی ساده نوشته‌ایم که چه زمانی باید سراغ هر بخش برویم. اگر همه‌ی این‌ها رعایت شود، این طرح دست‌کم ۲۰ سال دوام می‌آورد.

چراغ کوه‌پایه‌ها: و در پایان، اگر بخواهید در یک جمله از این طرح بگویید، چه می‌گویید؟

یزدان‌پناه: این طرح نشان داد که گاهی برای حفظ یک خانه، باید اول از آب باران دور نگهش داشت.

مهندس کامران یزدان‌پناه در حال بررسی نقشه‌ی مسیر کانال‌های آب باران در حیاط یکی از خانه‌های محله‌ی سنگ‌بست

پیشرفت ۴۰ درصدی در ساخت پل معلق روستای کهنه‌ده

گزارش از: مهتاب رستمی

ساخت پل معلق روستای کهنه‌ده که ۱۲۰ متر طول دارد، از ابتدای مهر به مرحله‌ی تازه‌ای رسیده است. تا کنون ۴۰ درصد کار انجام شده و پیش‌بینی می‌شود عملیات تا پایان اسفند به پایان برسد. این پل قرار است دو بخش جدا از هم روستا را به یکدیگر وصل کند. تاکنون مسیر عبور از رودخانه‌ی کهنه‌ده فقط با قایق‌های کوچک ممکن بود.

مهندس ناظر طرح، سیمین فرهادی، گفت که ستون‌های اصلی پل از بتن مسلح ساخته می‌شوند و کابل‌های فولادی نیز از کارخانه‌ای در شهر نارین‌کوه تهیه شده است. او افزود که کار در روزهای بارانی به‌دلیل لغزندگی مسیر و بالا آمدن آب رودخانه متوقف می‌شود. به گفته‌ی او، تاکنون ۱۸ هزار و ۴۰۰ متر مربع سطح بیرونی بناها را بررسی کرد و نقشه‌ی دقیقی از ترک‌ها، درزهای باز و محل‌هایی که آب در آن‌ها جمع می‌شد تهیه کرد. بعد از آن، کار از بالاترین نقطه‌ی دامنه آغاز شد تا آب از همان ابتدا مهار شود.

مهم‌ترین بخش طرح، ساخت ۳ کیلومتر کانال سنگی برای هدایت آب باران به مسیل اصلی پایین‌دست بود. این کانال‌ها در فاصله‌های معین به حوضچه‌های رسوب‌گیر می‌ریزند تا گل و شن همراه آب در آن‌ها ته‌نشین شود. همچنین ۱۲۰ جوی کوچک در کف کوچه‌های پرشیب کنار خانه‌ها کنده شد تا آب سریع‌تر از حیاط‌ها خارج شود. برای جلوگیری از فرسایش، کف این جوی‌ها با سنگ‌فرش کم‌عمق پوشیده شد.

در بخش‌هایی که شیب زمین بیش از حد تند بود، گروه مرمت ۴۲ پله‌ی کوتاه ساخت تا عابران پیاده بتوانند بدون لیز خوردن از مسیر عبور کنند. برای حفظ ظاهر بافت قدیمی، سنگ‌های ریخته‌شده از دیوارها دوباره در همان محل‌ها چیده شدند و تنها جای کمی ملات تازه به کار رفت. به گفته‌ی مسئولان، این کار باعث شد بسیاری از اهالی محله نیز با علاقه‌ی بیشتری از بناهای خود مراقبت کنند.

گفت‌وگو از: نسرین وطن‌دوست

خبرنگار چراغ کوه‌پایه‌ها: در ابتدا برخی اهالی فکر می‌کردند این کانال‌ها فقط هزینه‌ی اضافی برای شهرداری است. چطور توانستید آن‌ها را با خود همراه کنید؟

مهندس کامران یزدان‌پناه: درست است که در هفته‌های اول با مقاومت کوچکی روبه‌رو شدیم. بسیاری فکر می‌کردند ما می‌خواهیم کف حیاط‌هایشان را عوض کنیم. برای همین جلسه‌های حضوری زیادی برگزار کردیم و نقشه‌ها را روی دیوار قهوه‌خانه‌ی محله پهن کردیم تا همه ببینند آب از کجا می‌آید و کجا می‌رود. وقتی مردم مسیر را فهمیدند، خودشان پیشنهاد دادند که کدام نقطه باید کمی عمیق‌تر شود.

چراغ کوه‌پایه‌ها: بیشتر خانه‌های این محله قدیمی‌اند و بسیاری از آن‌ها ترک‌های کهنه دارند. آیا کار شما به آن‌ها آسیب نمی‌زند؟

یزدان‌پناه: برعکس، کار ما دقیقاً برای جلوگیری از آسیب بیشتر است. ترک‌ها معمولاً وقتی بزرگ می‌شوند که آب از بیرون وارد دیوار شود و خاک پشت دیوار را خیس کند. وقتی آب را از مسیر درست دور کنیم، دیوار خشک می‌ماند و ترک‌ها دیگر گسترش پیدا نمی‌کنند. ما هیچ ترکی را با گچ یا سیمان نپوشاندیم، چون این کار فقط مشکل را پنهان می‌کند.

چراغ کوه‌پایه‌ها: برای نگهداری این کانال‌ها بعد از پایان کار چه کسی مسئول است؟

یزدان‌پناه: ما یک گروه ۱۲ نفره از اهالی محله آموزش داده‌ایم که هر بهار و پاییز کانال‌ها را تمیز کنند. شهرداری هم قول داده است هزینه‌ی این کار را در بودجه‌ی سال آینده جدا کند. ما همچنین یک دفترچه‌ی ساده نوشته‌ایم که چه زمانی باید سراغ هر بخش برویم. اگر همه‌ی این‌ها رعایت شود، این طرح دست‌کم ۲۰ سال دوام می‌آورد.

چراغ کوه‌پایه‌ها: و در پایان، اگر بخواهید در یک جمله از این طرح بگویید، چه می‌گویید؟

یزدان‌پناه: این طرح نشان داد که گاهی برای حفظ یک خانه، باید اول از آب باران دور نگهش داشت.

مهندس کامران یزدان‌پناه در حال بررسی نقشه‌ی مسیر کانال‌های آب باران در حیاط یکی از خانه‌های محله‌ی سنگ‌بست

انجمن مرمت بناهای تاریخی دامنه‌ی شمالی برای نخستین بار از بیرون‌ریزی آب باران جلوگیری کرد

گزارش از: مهتاب رستمی

دامنه‌ی شمالی کوه‌پایه‌ی سنگ‌بست سال‌ها بیش از هر بخش دیگر شهر زیر فشار آب باران بود. شیب تند، خاک سست و نبود کانال درست باعث می‌شد با هر بارش، آب و گل از بالای کوه به کوچه‌ها و حیاط خانه‌های قدیمی سرازیر شود. انجمن مرمت بناهای تاریخی دامنه‌ی شمالی از سال ۱۳۹۶ کار خود را با هدف جلوگیری از همین آسیب آغاز کرد.

در این طرح ۲۳ خانه، یک حمام قدیمی و بخشی از دیوار حیاط مدرسه‌ی قدیم مرمت شده‌اند. پیش از شروع کار، تیم مرمت ۱۸ هزار و ۴۰۰ متر مربع سطح بیرونی بناها را بررسی کرد و نقشه‌ی دقیقی از ترک‌ها، درزهای باز و محل‌هایی که آب در آن‌ها جمع می‌شد تهیه کرد. بعد از آن، کار از بالاترین نقطه‌ی دامنه آغاز شد تا آب از همان ابتدا مهار شود.

مهم‌ترین بخش طرح، ساخت ۳ کیلومتر کانال سنگی برای هدایت آب باران به مسیل اصلی پایین‌دست بود. این کانال‌ها در فاصله‌های معین به حوضچه‌های رسوب‌گیر می‌ریزند تا گل و شن همراه آب در آن‌ها ته‌نشین شود. همچنین ۱۲۰ جوی کوچک در کف کوچه‌های پرشیب کنار خانه‌ها کنده شد تا آب سریع‌تر از حیاط‌ها خارج شود. برای جلوگیری از فرسایش، کف این جوی‌ها با سنگ‌فرش کم‌عمق پوشیده شد.

در بخش‌هایی که شیب زمین بیش از حد تند بود، گروه مرمت ۴۲ پله‌ی کوتاه ساخت تا عابران پیاده بتوانند بدون لیز خوردن از مسیر عبور کنند. برای حفظ ظاهر بافت قدیمی، سنگ‌های ریخته‌شده از دیوارها دوباره در همان محل‌ها چیده شدند و تنها جای کمی ملات تازه به کار رفت. به گفته‌ی مسئولان، این کار باعث شد بسیاری از اهالی محله نیز با علاقه‌ی بیشتری از بناهای خود مراقبت کنند.

گفت‌وگو از: نسرین وطن‌دوست

خبرنگار چراغ کوه‌پایه‌ها: در ابتدا برخی اهالی فکر می‌کردند این کانال‌ها فقط هزینه‌ی اضافی برای شهرداری است. چطور توانستید آن‌ها را با خود همراه کنید؟

مهندس کامران یزدان‌پناه: درست است که در هفته‌های اول با مقاومت کوچکی روبه‌رو شدیم. بسیاری فکر می‌کردند ما می‌خواهیم کف حیاط‌هایشان را عوض کنیم. برای همین جلسه‌های حضوری زیادی برگزار کردیم و نقشه‌ها را روی دیوار قهوه‌خانه‌ی محله پهن کردیم تا همه ببینند آب از کجا می‌آید و کجا می‌رود. وقتی مردم مسیر را فهمیدند، خودشان پیشنهاد دادند که کدام نقطه باید کمی عمیق‌تر شود.

چراغ کوه‌پایه‌ها: بیشتر خانه‌های این محله قدیمی‌اند و بسیاری از آن‌ها ترک‌های کهنه دارند. آیا کار شما به آن‌ها آسیب نمی‌زند؟

یزدان‌پناه: برعکس، کار ما دقیقاً برای جلوگیری از آسیب بیشتر است. ترک‌ها معمولاً وقتی بزرگ می‌شوند که آب از بیرون وارد دیوار شود و خاک پشت دیوار را خیس کند. وقتی آب را از مسیر درست دور کنیم، دیوار خشک می‌ماند و ترک‌ها دیگر گسترش پیدا نمی‌کنند. ما هیچ ترکی را با گچ یا سیمان نپوشاندیم، چون این کار فقط مشکل را پنهان می‌کند.

چراغ کوه‌پایه‌ها: برای نگهداری این کانال‌ها بعد از پایان کار چه کسی مسئول است؟

یزدان‌پناه: ما یک گروه ۱۲ نفره از اهالی محله آموزش داده‌ایم که هر بهار و پاییز کانال‌ها را تمیز کنند. شهرداری هم قول داده است هزینه‌ی این کار را در بودجه‌ی سال آینده جدا کند. ما همچنین یک دفترچه‌ی ساده نوشته‌ایم که چه زمانی باید سراغ هر بخش برویم. اگر همه‌ی این‌ها رعایت شود، این طرح دست‌کم ۲۰ سال دوام می‌آورد.

چراغ کوه‌پایه‌ها: و در پایان، اگر بخواهید در یک جمله از این طرح بگویید، چه می‌گویید؟

یزدان‌پناه: این طرح نشان داد که گاهی برای حفظ یک خانه، باید اول از آب باران دور نگهش داشت.

مهندس کامران یزدان‌پناه در حال بررسی نقشه‌ی مسیر کانال‌های آب باران در حیاط یکی از خانه‌های محله‌ی سنگ‌بست

پیشرفت ۴۰ درصدی در ساخت پل معلق روستای کهنه‌ده

گزارش از: مهتاب رستمی

ساخت پل معلق روستای کهنه‌ده که ۱۲۰ متر طول دارد، از ابتدای مهر به مرحله‌ی تازه‌ای رسیده است. تا کنون ۴۰ درصد کار انجام شده و پیش‌بینی می‌شود عملیات تا پایان اسفند به پایان برسد. این پل قرار است دو بخش جدا از هم روستا را به یکدیگر وصل کند. تاکنون مسیر عبور از رودخانه‌ی کهنه‌ده فقط با قایق‌های کوچک ممکن بود.

مهندس ناظر طرح، سیمین فرهادی، گفت که ستون‌های اصلی پل از بتن مسلح ساخته می‌شوند و کابل‌های فولادی نیز از کارخانه‌ای در شهر نارین‌کوه تهیه شده است. او افزود که کار در روزهای بارانی به‌دلیل لغزندگی مسیر و بالا آمدن آب رودخانه متوقف می‌شود. به گفته‌ی او، تاکنون ۱۸ هزار و ۴۰۰ متر مربع سطح بیرونی بناها را بررسی کرد و نقشه‌ی دقیقی از ترک‌ها، درزهای باز و محل‌هایی که آب در آن‌ها جمع می‌شد تهیه کرد. بعد از آن، کار از بالاترین نقطه‌ی دامنه آغاز شد تا آب از همان ابتدا مهار شود.

مهم‌ترین بخش طرح، ساخت ۳ کیلومتر کانال سنگی برای هدایت آب باران به مسیل اصلی پایین‌دست بود. این کانال‌ها در فاصله‌های معین به حوضچه‌های رسوب‌گیر می‌ریزند تا گل و شن همراه آب در آن‌ها ته‌نشین شود. همچنین ۱۲۰ جوی کوچک در کف کوچه‌های پرشیب کنار خانه‌ها کنده شد تا آب سریع‌تر از حیاط‌ها خارج شود. برای جلوگیری از فرسایش، کف این جوی‌ها با سنگ‌فرش کم‌عمق پوشیده شد.

در بخش‌هایی که شیب زمین بیش از حد تند بود، گروه مرمت ۴۲ پله‌ی کوتاه ساخت تا عابران پیاده بتوانند بدون لیز خوردن از مسیر عبور کنند. برای حفظ ظاهر بافت قدیمی، سنگ‌های ریخته‌شده از دیوارها دوباره در همان محل‌ها چیده شدند و تنها جای کمی ملات تازه به کار رفت. به گفته‌ی مسئولان، این کار باعث شد بسیاری از اهالی محله نیز با علاقه‌ی بیشتری از بناهای خود مراقبت کنند.

گفت‌وگو از: نسرین وطن‌دوست

خبرنگار چراغ کوه‌پایه‌ها: در ابتدا برخی اهالی فکر می‌کردند این کانال‌ها فقط هزینه‌ی اضافی برای شهرداری است. چطور توانستید آن‌ها را با خود همراه کنید؟

مهندس کامران یزدان‌پناه: درست است که در هفته‌های اول با مقاومت کوچکی روبه‌رو شدیم. بسیاری فکر می‌کردند ما می‌خواهیم کف حیاط‌هایشان را عوض کنیم. برای همین جلسه‌های حضوری زیادی برگزار کردیم و نقشه‌ها را روی دیوار قهوه‌خانه‌ی محله پهن کردیم تا همه ببینند آب از کجا می‌آید و کجا می‌رود. وقتی مردم مسیر را فهمیدند، خودشان پیشنهاد دادند که کدام نقطه باید کمی عمیق‌تر شود.

چراغ کوه‌پایه‌ها: بیشتر خانه‌های این محله قدیمی‌اند و بسیاری از آن‌ها ترک‌های کهنه دارند. آیا کار شما به آن‌ها آسیب نمی‌زند؟

یزدان‌پناه: برعکس، کار ما دقیقاً برای جلوگیری از آسیب بیشتر است. ترک‌ها معمولاً وقتی بزرگ می‌شوند که آب از بیرون وارد دیوار شود و خاک پشت دیوار را خیس کند. وقتی آب را از مسیر درست دور کنیم، دیوار خشک می‌ماند و ترک‌ها دیگر گسترش پیدا نمی‌کنند. ما هیچ ترکی را با گچ یا سیمان نپوشاندیم، چون این کار فقط مشکل را پنهان می‌کند.

چراغ کوه‌پایه‌ها: برای نگهداری این کانال‌ها بعد از پایان کار چه کسی مسئول است؟

یزدان‌پناه: ما یک گروه ۱۲ نفره از اهالی محله آموزش داده‌ایم که هر بهار و پاییز کانال‌ها را تمیز کنند. شهرداری هم قول داده است هزینه‌ی این کار را در بودجه‌ی سال آینده جدا کند. ما همچنین یک دفترچه‌ی ساده نوشته‌ایم که چه زمانی باید سراغ هر بخش برویم. اگر همه‌ی این‌ها رعایت شود، این طرح دست‌کم ۲۰ سال دوام می‌آورد.

چراغ کوه‌پایه‌ها: و در پایان، اگر بخواهید در یک جمله از این طرح بگویید، چه می‌گویید؟

یزدان‌پناه: این طرح نشان داد که گاهی برای حفظ یک خانه، باید اول از آب باران دور نگهش داشت.

مهندس کامران یزدان‌پناه در حال بررسی نقشه‌ی مسیر کانال‌های آب باران در حیاط یکی از خانه‌های محله‌ی سنگ‌بست

انجمن مرمت بناهای تاریخی دامنه‌ی شمالی برای نخستین بار از بیرون‌ریزی آب باران جلوگیری کرد

گزارش از: مهتاب رستمی

دامنه‌ی شمالی کوه‌پایه‌ی سنگ‌بست سال‌ها بیش از هر بخش دیگر شهر زیر فشار آب باران بود. شیب تند، خاک سست و نبود کانال درست باعث می‌شد با هر بارش، آب و گل از بالای کوه به کوچه‌ها و حیاط خانه‌های قدیمی سرازیر شود. انجمن مرمت بناهای تاریخی دامنه‌ی شمالی از سال ۱۳۹۶ کار خود را با هدف جلوگیری از همین آسیب آغاز کرد.

در این طرح ۲۳ خانه، یک حمام قدیمی و بخشی از دیوار حیاط مدرسه‌ی قدیم مرمت شده‌اند. پیش از شروع کار، تیم مرمت ۱۸ هزار و ۴۰۰ متر مربع سطح بیرونی بناها را بررسی کرد و نقشه